

Dönüşüne Anılar Serdim Güneşine Hayal

– A.Kadir · 27 Haziran 2020

DÖNÜŞÜNE ANILAR SERDİM
GÜNEŞİNE
HAYAL

Boşuna mıydı gecenin şahit olduğu onca şölen
Onca dolu çanta
Neşe, coşku, heyecan...
Şarkılar mırıldandığım onca safahat
Hüznünde boğulduğum yıllar
Boşuna mıydı kendimi kendimden çalışım
Çok inceden, derinden, hissettirmeden...
Dönüversem onca anının telaşesine
Midemde sızı
Her yanı saran bir hüznün.
Dünüyle bu günü kavga etmemeli insanın
Dününde toplayabildiklerini taşıyabilmeli şimdiye
Eğer taşıyamazsa
Eğer geçmişi kilidi bozuk bir sandıkta mahpusluksa
Kirli, paslı bir bulanıklık sarar etrafı naftalin kokulu
Sabahlarında.
Boşuna mıydı onca sevinç kırık sevdaların
Eteklerinde
Koşulsuz kabullerle bohçama sığdırdığım
Üç çift mavi göz!
Minicik eller, ayaklar
Ninnisini söylediğim onca baharlar
Onca tomurcuk
Dallarında baba açan ağaçlar...
Vahşidir orman;
Hele ki karanlık kuşatmışsa
Vampir geceler emer kanını doyumsuz.
Şimdi kaç milyon fidan, bir ağaç,
Kaç yaşanılan bir anı olur;
Kaç hasret durdurabilir atardamardaki kanı...
Öyle yorgun, öyle bitkin ki zaman

Her anına bir yalan
Her yalan
Kocaman.
Üşüyorum; üşüyorum nedensizliğin ayazında
On cevabım olsa da her bir soruya
Kelimeler yorgun, cümleler harabe olmuş,
Kağıt bıkmış onca gezinmesinden kalemin;
Dursun artık bu aymazlık!
Çünkü üşümek titretiyor içimi
Ve titredikçe içim
Artıyor hem gecesine hem gününe sövdüğüm,
Dönüşüne sövdüğüm küfrün şiddeti;
Dur artık dönme!
Yuttuğun onca hikâye
Yok olan onca var sandıkları ademin,
Sarhoşluklarım,
Hiç üşenmeden bir bir saydıklarım,
Sen o yana giderken, bu yana gitmelerim,
Gidememelerim...
Ama istemesi, durmamacasına istemesi içimin;
İflah olmayan çılgınlıklarım
Fazilet diye bildiğim çaresizliğim,
Dur artık içim!
Bak ağlıyorsun!
Onca yaş sel değil mi uçsuz bucaksız da olsa hayal;
Mesela, yarını avans istesem şimdiye
Sadece umudu ve hayali verebilir.
Yüz umut ve hayal
Şimdinin bir gerçeği olabilir mi?
Dünün birikenlerini koysam şimdiye
Yine borçlu çıkacaksam
Hepten mi boşunaydı yaşanılan.
Dur artık gitme!
Hem sen giderken birikiyor acı.
Bir kere dönüp baksan,
Bir gün bakmasam,
Ben de bir rüzgâr olacağım
Katılacak önüme yaprak, bulut
Yağmurlar yağacak belki sonuna baharın;

Bir kere baksan dönüp,
Utanacaksın!
Boşuna döndüğün onca yıl etrafında güneşin
Ve bileceğiz ikimiz de dünyam
Zıtlık kerametidir alemin.
Ama olmaz değil mi?
Keder kalacak kucaklarımızda
Keder yağacak gözlerine insanın;
Onca asır
Onca çığlık
Onca acı doyumamışsa
Hem seni, hem beni
Olmaz değil mi bensiz dönmen
Sensiz durmam, lime lime de olsa bilincimin ötesi.
Öyle ki, sevda çanları çaldığında
Bütün kapaklarını açıyor yitik zamanlar
Ve yeniden başlıyor hikâyesi yazgının;
Çünkü sen dönüyorsun ya
Ben de dönüyorum; hem iki defa.
Birinde sen içine alıyorsun beni
Diğerinde aşına olduğum sarhoşluğum
Dönüşümün kaderi.
Ya sen bırak sevdanı sönsün güneşin
Ya ben sevdalanayım duruşuna güneşin...
Ya da bitsin bu çile, onca sefilliği
Nefes alışverişin...